

Nogmaals Melanisme.

Van geachte zijde vraagt men mij of de zwarte kleur van het gewei, enkele malen bij reebokken voorkomend, ook behoort tot het aangeboren **melanisme**, en of dit met huid- en haarmelanisme op ééne lijn te stellen is. Ik zelf moet hierop het antwoord schuldig blijven,

waar ik nimmer de genoemde afwijking waarnam, of in de gelegenheid was een dergelijk gewei nader te onderzoeken.

Toch kan ik eenigszins een antwoord verschaffen door uit een artikel van Förster Möller in Zwinger u Feld een gedeelte te lichten, dat op de onderhavige zaak betrekking heeft en enige inlichtingen geeft omtrent zwarthoornige bokken, in Mecklenburg dikwijls geschoten.

Bij deze zwarte geweien zijn in den regel de enden geheel afgestompt en ik kan mij niet herinneren ooit een zoo gekleurd gewei gezien te hebben met spitse enden. Verder vond ik deze dikwijls zoo zwart als eibenhout gekleurde stangen meestal slecht gepareld en de parels, die er op zitten, niet zoo scherpkantig als normaal gekleurde geweien, welke dragers in eiken-, beuken- of dennenbosschen hun standplaats hebben. Ten derde heb ik bokken met zwarte geweien slechts in of onmiddellijk bij moerassen geschoten, in ieder geval komen zij vooral in moeras- of veenstreken voor. De stangen zijn niet zoo hard en zwaar als de normaal gekleurde.

Januar genoeg, kan ik de oorzaak niet opgeven waardoor deze geweien de abnormale kleur en bouw verkrijgen, het zou echter zeer interessant zijn, als hieromtrent eens van meening gewisseld werd. Misschien komt de kleur daardoor, dat de bokken in het moeras veel aan elzen- en berkenrijzen vegen. Schilt men in den saptijd van deze struiken den bast af, dan krijgt men koffiebruine vingers. Raadselachtig blijft het echter hierbij hoe het komt, dat de bok zich de enden en parels zoo rond schuurt, daar toch in het moeras alle stammetjes steeds wiesk en buigzaam zijn. Misschien dat soms door het sap van een of anderen struik — maar welke? — de structuur van den stang lossier wordt en daardoor de afgetonde parels en enden worden veroorzaakt. In beuken-, eiken- of naaldhoutbosschen schiet men dikwijls bokken, wier enden zeer spits zijn; bokken met een zwart gewei, welks enden zoo spits zijn, heb ik nooit gezien, hoewel ik ongeveer 50 bokken geschoten heb, die zulk een zwart gewei droegen. Mogelijk is het ook, dat deze stangen reeds voor het vegen een lossieren bouw dan de normale hebben en de donkere kleur en ronde parels en enden gevolgen zijn van den abnormalen bouw.

Weet soms een der lezers nog wat anders mee te deelen omtrent zwartgekleurde geweien, dan zou ik gaarne zien, dat hij dit in onze Nederl. Jager doet. De Redactie zal, hoop ik, wel zoo welwillend zijn, daarvoor eenige plaatsruimte af te staan. I)

H. M. K.